

Սիպիլ

Ինչո՞ւ

Ինչո՞ւ կը խոսիս, ինձ կը հարցրնեն,
Երբ լուռ կը կենան քեզմե շատ մեծեր.
Սրբուեն եկածը չի հաներ բերնեն
Խոհեմ անձն, ըլլա ծաղկահաս կամ ծեր.
Ինչո՞ւ կը խոսիս, ինձ կը հարցրնեն:
Ինչո՞ւ... բայց, ինչուն ես ալ չեմ գիտեր:
Անպրոպը գիտե՞ կը գոռա ինչու,
Ինչո՞ւ կը հոսին, կը սուրան գետեր,
Կամ կը սրլանա թռչնիկն օդաչու:
Ինչո՞ւ... բայց, ինչուն ես ալ չեմ գիտեր:
Ինչո՞ւ կը խնդաս, ինձ կը հարցրնեն,
Երբ միշտ ձանձրոյթ կա հատակն իրերուն,
Երբ ծաղիկները կը սատին ձյունեն,
Եվ այնքան կարճ է մեր կյանքին գարուն:
Ինչո՞ւ կը խնդաս, ինձ կը հարցրնեն:
Լերան կատարներն ինչո՞ւ են ճերմակ,
Մինչ ոտքերնու տակ ցեխեն կը նեղվինք.
Անոնք ուրախ են, կը խնդան համակ
Մաքուր ճակատնին ուղղելով երկինք:
Լերան կատարներն ինչո՞ւ են ճերմակ:
Ինչո՞ւ զվարթ ես, կ'ըսեն ինձ շատեր.
Կյանքն հրապույր չունի, և աշխարհքն է սուտ.
Չե՞ս տեսներ սրբտիղ հաճույքն է հատեր,

Եվ շուքն ու պերճանք ուրուներ են գուտ:
Ինչո՞ւ զվարթ ես, կ'ըսեն ինձ շատեր:
Գիտե՞ լրճակը ինչու կը ցուլա,
Երբ արևն իր մեջ կ'արձակե ճաճանչ,

Երբ այգն իր ցողը կաթե արծաթյա
Ինչո՞ւ կը ժըպտին ավերը կանանչ:
Գիտե՞ լրճակն ինչու կը ցուլա:
Ինձ կը հարցընեն, ինչո՞ւ կը սիրես,
Երբ կյանքեդ ինկան այնքան թարմ թերթեր,
Երբոր խույս տըվավ քու սիրույդ երագ,
Եվ ըղձանքներդ ալ կ'ըլլան տարուբեր,
Ինձ կը հարցընեն, ինչո՞ւ կը սիրես:
Հարցուցե՛ք շյուղին հողին մեջ հուրթի.
Ինչո՞ւ չի ցամաքիր անձրևներեն վերջ.
Հարցուցե՛ք աղբյուրն ինչո՞ւ կը հորդի
Երբոր սահանքներ կը հոսին իր մեջ:
Հարցուցե՛ք շյուղին հողին մեջ հուրթի:
Հարցուցե՛ք դաշտին հասկերուն դողդոջ.
Ինչո՞ւ կօրորվին ու կը վետվետին.
Ինչո՞ւ ծառերը կ'արձակեն բողբոջ
Սոս եղևնիեն մինչ պըտերն հետին:
Հարցուցե՛ք դաշտին հասկերուն դողդոջ:
Ինչո՞ւ, ա՛հ, ինչո՞ւ ես ալ չեմ գիտեր,
Բայց կ'ուզեմ խոսիլ, երգել անխընս,
Հորդ, անդուլ ինչպես կը գըլեն գետեր,
Եվ խընդալ կյանքի անուրջին վըրա:
Ինչո՞ւ, ո՛հ, ինչո՞ւ ես ալ չեմ գիտեր:

1902